

انتخابات در اروپا^(۱) و ایران

بقلم آقای دکتر مصدق

نایابنده محترم مجلس

بعد از عنوان . . در جواب مرقومه محترمه تصدیع افزاست که بواسطه گرفتاری ممکن نشدن قانون انتخابات مطالعات جدیدی نماید و گمان میکنم که محتاج هم نیست زیرا بندۀ نظریات خود را در کنفرانسی که در دهم حوت ۱۳۰۳ ایراد نموده بعرض عامه رسانیده و یک نسخه از آن را تقدیم و خاطر عالی را مستحضر مینماید که اصلاحاتی که بعداز تاریخ مزبور در اوآخر دوره پنجم تئینیه در قانون انتخابات شده اساسی نیست و وضع حاضر را هیچوقت تغییر نخواهد داد بنظر بندۀ با پکی دو ماده میتوان در قانون مزبور اصلاحات اساسی نمود از قبیل تعزیز حوزه انتخابیه بلوکات از تقاطعی که ممکن باشد و تعیین شرط سواد برای انتخاب کنندگان احتمال میدهم آنها که طالب این قانونند بگویند شرط مزبور عده زیاد بیسواد را از حق رای محروم خواهد کرد در اینصورت همانطور که در تمام ممالک متمدنه سالها انتخابات دو درجه معمول بوده ما هم باید انتخابات خودرا دو درجه نمائیم تا بعد از توسعه معارف زمینه انتخابات مستقیم فراهم گردد این است عقیده بندۀ در اصلاحات قانون مزبور ولی یقین دارم که اکثریت مجلس شورای ملی با این نظریات موافق نیست

دکتر محمد مصدق

گینرو Guizot میگوید : مبنای اصلی هر انتخاب این است که منتخبین بنمایند آنچه را که میخواهند و بدانند آنچه را که مینمایند La loi fondamentale de toute élection c'est que les électeurs fassent ce qu'ils veulent et sachent ce qu'ils font.

من تصور میکنم که اگر رئیس وزراء فرانسه گفت، بود مبنای اصلی هر انتخاب این است که منتخبین بدانند آنچه را که می نمایند و بنمایند آنچه را که میخواهند بهتر بود زیرا توائین فرع دانستن است و بطور کلی طرز انتخابات و شرایطی که برای انتخاب کنندگان تعیین میشود از

(۱) مدارک ما نسبت بقواین اروپا بعضی مربوط بعد از جنک است و بقیه مربوط به قبل از جنک که از زمان آنها تاکنون شاید بعضی از قواین مزبوره تغییر نموده باشد

نظر دانائی است و نه توانائی و بمرور که دانائی بر جمله غلبه نموده طرز انتخابات و شرایط انتخاب کنندگان هم تغییر و تحضیف یافته است.

در طرز انتخابات

طرز انتخابات در ممالک مستعمره مستقیم و بطور کلی عمومی است و باید دانست که در ابتداء انتخابات دو درجه و حتی در فرانسه موقعی در زمان ناپولئون اول بعداز کودتای ۱۸ برومر ۱۷۹۹ سه درجه بوده است یعنی ناپولئون از بین هر بلوک از بین ۶۰۰ نفر مالیات بده های هم بلوک یک عده را انتخاب می نمودند و عده مزبوره بنوبت خود در انجمان ایالتی مجتمع شده عده ای را نامزد وکالت می نمودند و بعد فونسول اول انتخاب می نمود و بعد هم که بمقام امپراتوری رسید اعلان نمود نماینده ملت خود اوست و حکومت ملی بحکومت شخصی تبدیل یافت.

بطور خلاصه در فرانسه از ۱۷۸۹ تا ۱۸۴۸ انتخابات مستقیم نبوده و بر حسب مقتضیات وقت در طرز انتخابات و شرایط انتخاب کنندگان تغییرات کلی حاصل شده و از سال ۱۸۴۸ انتخابات مستقیم شده است.

در انگلستان اولین دخالت ملت در امور مملکتی عهد سلطنت (زان) بوده است (۱۲۱۵) میلادی و با دخالت طولانی ملت در امور مملکت هنوز انتخابات عمومی نیست زیرا انتخاب کنندگان باید در سال ده لیره مال الاجاره خانه بدھند و یا اینکه معادل این مبلغ از بابت اجاره خانه عایدی داشته باشند. شرط عام (Franchise générale) و چنانچه این شرط در کسی فاقد باشد ولی شخص مزبور واجد شرایط ثلاثة ذیل باشد باز حق دارد و شرایط مزبوره از اینقرار است :

(۱) در حوزه انتخابیه مالک باشد Franchise des comtés

(۲) انتخاب کننده از خانواده باشد که از قدیم حق رای داشته

Franchise des bourgs است .

(۳) از معلمین مدارس عالیه اکسفورد و کامبریج و ادین بورک

و یا از مدارس مزبوره صاحب دیپلم باشد Franchise des universités

که شرایط مزبوره را شرایط خاصه نامند Franchise spéciale بنا بر این

چون در انگلستان انتخابات در یکروز نیست ممکن است یکنفر بواسطه اینکه واجد شرط خاص یا واجد شرط عام و خاص هر دو باشد چند رای بدهد

و چون کمتر کسی است که سالی ده لیره یا اجاره ندهد و یا نگیرد تقریباً انتخابات عمومی است.

در ایران - در نظام نامه انتخابات مجلس شورای ملی مورخ ۱۴ جمادی الثانیه ۱۳۲۴ انتخابات یک درجه ولی عمومی نبوده باین طبق که بر حسب ماده اول نظامنامه مزبوره انتخاب کنندگان در ایالات و ولايات مرکب از طبقات ذیل بوده اند :

شاهزادگان و فارجاره - علماء و طلاب - اعيان و اشراف - تجار ملاکین و فلاجین - اصناف

نظامنامه مزبوره ملاک و فلاج اشخاصی را میداند که مالک ملکی دو هزار تومان ارزش داشته باشد باشد و تجار را کسانی که حجره و تجارت معینی دارند و اصناف را کسانی که از اهل صنف و کار معین صنفی داشته و دارای دکانی باشند که کرايه آن مطابق کرایه های حد وسط محلی باشد.

نظام نامه انتخابات ۱۲ جمادی الثانیه ۱۳۲۸ انتخابات را که سابق مستقیم بوده بد درجه قائل شده و عمومی هم نبوده است زیرا بر حسب فقره چهارم از ماده چهارم انتخاب کننده کسی است : « که لااقل دارای دویست و پنجاه تومان علاقه ملکی یا ده تومان مالیات بده باشد یا پنجاه تومان عایدی سالیانه داشته باشد و یا تحصیل کرده باشد »

و بر حسب ماده ۱۵ که می گوید : « انتخاب در کایه ممالک ایران بطرز دو درجه خواهد بود و مراد از انتخاب دو درجه آن است که ابتدا در محله های یک شهر یا در شهر های یک حوزه انتخابیه عدد معینی را انتخاب می نمایند که منتخب نامیده می شوند و بعد این انتخاب شدگان درجه اول در مرکز حوزه انتخابیه جمع شده از میان خود عدد مطلوبه را ثانیاً انتخاب می کنند و این انتخاب شدگان درجه ثانی نمایند خوانده می شوند » مستقیم نبوده است و بر حسب ماده ۲۱ منتخبین درجه

اول باید سه مقابل عده و کلاه رحوزه انتخابیه را با اکثریت نسبی انتخاب کنند و بموجب ماده ۲۳ باید منتخبین درجه اول در مرکز حوزه انتخابیه حاضر شده مجتمعاً از بین خود نمایندگان حوزه انتخابیه را با اکثریت تمام انتخاب نمایند. قانون انتخابات مورخ ۲۸ شوال ۱۳۲۹ که وکلای دوره سیم و چهارم و پنجم تقسیمه بهموجب قانون مزبور انتخاب شده اند عمومی و مستقیم است.

عمومی بجهت اینکه قمول شرط انتخاب نمودن نیست و مستقیم است برای اینکه نمایندگان مجلس مستقیماً بواسطه عموم ملت انتخاب می شوند.

در شرایط انتخاب کنندگان

شرایط انتخاب کنندگان در مالک متعدد، اساساً از نظر دانائی است زیرا دانائی موجبات توائی را فراهم نموده و بواسطه مخفی بودن رای انتخاب کنندگان مطلقاً آزاد یعنی قادر و توانا هستند که هر کس را که میخواهد انتخاب نمایند و محرومیت نظامیان تحت سلاح از حق رای برای عدم آزادی نیست بلکه برای حفظ نظمات است چه ممکن است برای انجام یک وظیفه از انجام وظیفه مهم قریب باز مانند. و شرایط مزبوره در مالک اروپا مختلف است بعضی از آن در همه جایکی است و برخی نسبت به قتضیات در گروهی معمول و در بعضی معمول نمی باشد.

اول شرط سن - در اروپا برای هر کار سن مخصوصی شرط است ممکن است در یک مملکت بسن هیجده سالگی ازدواج و یا در سن بیست و یک سالگی معامله کرد ولی برای انتخابات قانونگذار سن بهشتی را معین نماید مثلاً در آلمان که در سن بیست و پنج سالگی حق انتخاب دارند و باید دانست که در انتخابات هیچ گاه سن انتخاب کنندگان و انتخاب شوندگان یکی نیست و مختلف است معاذلک اکثریت دول اروپا سن بیست یک سالگی را برای ازدواج و معاملات و انتخابات تعیین نموده انداز قبیل بیزیک-ایطالی-فرانسه - انگلیس. در ایران سن انتخاب کنندگان باید ۲۰ سال باشد.

دوم شرط تبعیت - در انتخابات مجلس که مبنای حکومت ملی

است کسی نمی‌تواند دخالت کند مگر اینکه جزء ملت باشد بنا بر این اتباع خارجه از این حق محرومند

سیم شرط سواد در ایطالی اشخاص بالغ و رشید چنانچه

بسن ۳۰ نرسیده اند حق رای ندارند مگر اینکه با سواد باشند و همچنین است در پرقال که اگر کسی ۵۵۵ فرانگ مالیات بده نیست حق رای ندارد مگر اینکه با سواد و رئیس خانواده باشد که نسبت به این اشخاص داشتن تمول شرط نیست

آنچه مذکور شد از شرایط ثبوقیه انتخاب کنندگان است ولی البته

ممکن است وجود بعضی چیزها باعث محرومیت از انتخاب باشد

(شرایط سلیمه) بطور کلی شرایط مزبوره در اغلب از ممالک از اینقرار است :

نظمیان تحت اسلحه - و اشخاصی که در محاکمه جزائی محکوم

و محکومیت باعث محرومیت آنها از حق رای باشد (حقوق سیاسی)

در پاره از ممالک هم از قبیل فروزو رومانی نوکر از حق رای

محروم است و محرومیت از رای گاه دائم و گاه موقتی است مثلا در مملکت

فرانسه کسانی که ورقه رای را بذدند و یا عوض اسمی که رای دهنده نوشته

است در موقع استخراج آراء اسم دیگری را بخوانند و یا اینکه اسم

دیگری را غیر از آنچه که صاحب رای گفته است بنویسند و یا اینکه رای

مکرر بدهند دائماً از حق انتخاب نمودن محرومند

و محرومیت موقتی آن است که مجازات مقصو درجه نباشد که

اورا دائماً از حق انتخاب محروم کند و یا اینکه بعضی از چیزها که

سالب حق بوده است فاقد کردند مثلاً نظامی که از تخت سلاح در آید

و مجنونی که عاقل بشود و نوکری که بحرفه و یا شغل دیگری از قبیل

عملکی و غیره مشغول گردد

بعضی از شرایط هم سابقاً در ممالک اروپا بوده که امروز بطور

کمی می‌توان گفت منسوخ گردیده اند

و شرایط مزبوره یا برای این بوده است که باشخاصی حق رای

بدهد مثل شرط تمول و مالیات دادن و یا باشخاصی که حق رای داشته اند